

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Jitky Zavřelové a Jana Kratochvíla v právní věci žalobce: **Ing. L. Č.**, zastoupený JUDr. Vojtěchem Mihalíkem, advokátem se sídlem Bezručova 1896/90, Mikulov, proti žalované: **Komora daňových poradců České republiky**, se sídlem Kozí 26/4, Brno, zastoupena Mgr. Jindřichem Skácellem, advokátem se sídlem Zachova 633/4, Brno, proti rozhodnutí Prezidia žalované ze dne 10. 9. 2024, čj. 618/2024-9, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2026, čj. 29 A 115/2024-71,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V záhlaví uvedeným rozhodnutím Prezidium žalované jako odvolací orgán ve smyslu § 10 odst. 10 zákona č. 523/1992 Sb. zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Tajemníka žalované o zamítnutí žádosti o znovuzapsání do seznamu daňových poradců ze dne 28. 5. 2024.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalobou, kterou Krajský soud v Brně (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Dne 10. 4. 2024 podal žalobce (dále „stěžovatel“) proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě, neboť pouze v takovém případě může být meritorně projednána. Dospěl však k závěru, že stěžovatel podal kasační stížnost předčasně.

[5] Sám stěžovatel uvedl, že podává kasační stížnost proti zkrácenému písemnému vyhotovení bez odůvodnění vyhlášenému vyvěšením na úřední desce krajského soudu dne 27. 3. 2026, a že mu rozsudek krajského soudu prozatím nebyl doručen. Dotazem u krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že v uvedené věci nebyl rozsudek dosud písemně

vyhotoven, a tudíž ani doručován, a že zákonná lhůta pro jeho písemné vyhotovení končí dne 27. 4. 2026.

[6] Takovou kasační stížnost považuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu za předčasně podanou, a tudíž nepřipustnou (srov. usnesení NSS ze dne 7. 10. 2021, čj. 8 Ads 309/2021-10, jenž se zabýval v podstatě shodnou situací; obdobně lze poukázat i na usnesení NSS ze dne 23. 4. 2025, čj. 3 As 45/2025-9, ze dne 24. 9. 2024, čj. 10 Ads 191/2024-21, či ze dne 26. 11. 2020, čj. 1 As 417/2020-17).

[7] Z uvedené judikatury vyplývá, že rozsudek krajského soudu lze napadnout kasační stížností ve lhůtě do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Z ustanovení § 102 s. ř. s. dále vyplývá, že kasační stížnost je opravným prostředkem proti *pravomocnému* rozhodnutí krajského soudu. Právní moc rozsudku je přitom spojena s jeho doručením (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Ustanovení o lhůtě k podání kasační stížnosti nelze vykládat jen jako stanovení nejzazšího okamžiku, kdy může být kasační stížnost podána. Lhůta k podání kasační stížnosti tedy počíná stěžovateli běžet až po doručení napadeného rozsudku krajského soudu. To, že již vyhlášením rozsudku je jím, resp. jeho výrokem soud vázán, nutně nesouvisí s určením počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti ani s procesní podmínkou (alespoň relativní) právní moci napadeného rozsudku v kasačním řízení.

[8] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu již ve svém usnesení ze dne 4. 11. 2003, čj. 1 As 4/2003-48, č. 281/2004 Sb. NSS, dospěl k závěru, že proti usnesení krajského soudu ve správním soudnictví, jež pro nedoručení nenabýlo právní moci, nelze brojit kasační stížností, resp. že je předčasná, a musí být proto odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. (dříve též usnesení NSS ze dne 19. 6. 2003, čj. 7 As 8/2003-41). V citovaném usnesení tento důsledek rozšířený senát spojoval právě s důsledkem doručení spočívajícím v nabytí právní moci (výslovně přitom odkazoval na § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.).

[9] Uvedený závěr odpovídá i smyslu a účelu stanovení počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti až po vyhotovení a doručení písemného vyhotovení rozsudku. Kasační stížnost má již při svém podání obsahovat všechny náležitosti (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.), včetně kasačních námitek odpovídajících zákonem připuštěným kasačním důvodům, a ty pochopitelně nelze formulovat dříve, než se stěžovatel seznámí s písemným vyhotovením rozsudku a jeho odůvodněním. Kasační stížnost stěžovatele takové náležitosti obsahovat nemohla, neboť napadený rozsudek nebyl dosud písemně vyhotoven a rozeslán.

[10] Uvedený závěr není v rozporu ani s rozsudkem rozšířeného senátu zdejšího soudu ze dne 12. 10. 2004, čj. 2 As 27/2004-78, č. 450/2005 Sb. NSS. V tomto případě šlo totiž o počátek běhu lhůty k podání žaloby proti správnímu rozhodnutí v situaci, kdy žalobou napadené správní rozhodnutí již bylo písemně vyhotoveno a rozesláno, žalobci však bylo doručeno vadně (bylo doručeno jemu, nikoli jeho zplnomocněnému zástupci), kterážto vada přitom byla jednoduše odstranitelná. V nyní posuzovaném případě se žádné vady při vyhotovování a doručování napadeného rozsudku krajský soud ještě nemohl dopustit. Stejně tak pro posouzení této věci nemůže být relevantní ani usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2013, čj. 7 Azs 22/2013-81, neboť v tehdy posuzované věci šlo o napadení rozsudku, který byl již písemně vyhotoven a rozeslán a v právní moci nebyl jen relativně vůči druhému ze stěžovatelů pro jednoduše odstranitelnou vadu v doručování ze strany krajského

pokračování

soudu. Stěžovateli nehrozí ani odepření přístupu k soudu, jako tomu bylo ve věcech posuzovaných v rozsudcích ze dne 7. 12. 2005, čj. 3 Azs 421/2004-86, ze dne 20. 2. 2009, čj. 7 Azs 8/2009-95, ze dne 23. 10. 2009, čj. 8 Afs 61/2009-136 a ze dne 29. 6. 2011, čj. 8 As 28/2011-78, v nichž Nejvyšší správní soud připustil „zhojení“ předčasnosti kasačních stížností proto, že v období mezi jejich podáním a rozhodnutím Nejvyššího správního soudu již byla dříve vadně doručená rozhodnutí krajských soudů doručena řádně a stěžovatelům v důsledku toho uplynula propadná lhůta pro podání kasačních stížností. V nyní projednávané věci navíc, na rozdíl od uvedených, ještě vůbec nedošlo k písemnému vyhotovení rozsudku krajského soudu. Stěžovatel tak bude mít nezkrácenou možnost napadnout tento rozsudek kasační stížností, až bude písemně vyhotoven a bude mu doručen.

[11] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení § 120 s. ř. s. odmítl jako předčasnou.

[12] Je v zájmu stěžovatele, aby se o odmítnutí kasační stížnosti pro její předčasnost dozvěděl co nejdříve, a mohl tak podat včasnou kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu, jež mu teprve bude doručen. Nejvyšší správní soud proto o této předčasné kasační stížnosti rozhodl bezodkladně, aniž by provedl jiné procesní úkony, neboť shledal, že v dané věci se jedná o postup nejvíce způsobilý zachovat a ochránit práva žalobce.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. dubna 2026

Tomáš Foltas
předseda senátu